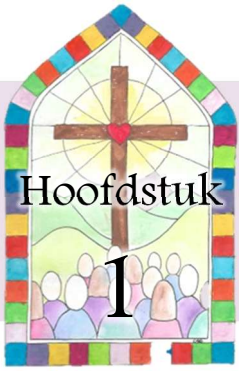

Gemeente der
gelovigen

Geloven doen we samen

In dit hoofdstuk de weergave van de dienst van zondag 29 oktober 2023, een dienst in het kader van "Geloven doen we samen". In deze dienst vierden we ook het avondsmaal en was er een zegenmoment voor twee ernstig zieke gemeenteleden. In dit hoofdstuk treft u aan:

- De volledige orde van dienst
- De tekst van de verkondiging
- Enkele gesprekspunten n.a.v. dit kroonjuweel

De volledige orde van dienst

Thema: Geloven doe je samen

Inleidende muziek

Voorafgaand aan de dienst zingen we: Stil - Opwekking 695

De kerkenraad heet ons welkom en geeft mededelingen door

De ouderling van dienst overhandigt de Bijbel aan de voorganger

We zingen samen: Wees stil, voor het aangezicht van God – Opwekking 464, couplet 1 en 2

De Paaskaars wordt ontstoken

Moment van stilte

Bemoediging en groet

Samen zingen we: Wees stil, want de kracht van onze God – Opwekking 464, couplet 3

We bidden om een gezegende dienst

Moment met de kinderen:

Lied met de kinderen: Als je gelooft in de Here Jezus – Opwekking voor kids lied 39

De kinderen gaan naar de nevendienst en nemen het licht mee.

Als inleiding op de lezing uit de Bijbel zingen we: Aan uw voeten Heer is de hoogste plaats – Opwekking 462

We lezen uit de Bijbel:

- Romeinen 3 vers 21 t/m 31

- Romeinen 14 vers 1 t/m 12

Verkondiging: *"Geloven doe je samen"*

Efeze 3 vers 18: Geworteld en gegrond in de liefde zilt u dan samen met alle heiligen in staat zijn te vatten hoe groot de breedte en de lengte en de hoogte en de diepte is van de liefde van Christus.

Aansluitend aan de verkondiging is er een muzikaal moment, uitlopend op het zingen van: Gij die gelooft verheugt u samen - Gez. 314, couplet 1 en 3

Viering van het avondmaal:

Moment van stilte

- Luisterlied, gezongen door Stephan en Lizette: Als ik naar de bergen kijk - Sela

- We luisteren naar de instellingswoorden

- We vragen naar elkaars geloof

- Samen zingen: Vader ik aanbid U – Opwekking 46

- Het brood wordt gebroken en in stilte rondgedeeld

- We eten het brood

- De wijn wordt vergoten en in stilte rondgedeeld

- We drinken de wijn

- Afsluitend Bijbelwoord

- Samen zingen: Halleluja eeuwig dank en ere -Gez. 257

Moment van zegening:

- Inleidende woorden

- Zegenmoment

- Samen zingen: Zegen hen algoede – NLB 415, couplet 1 en 2

Dankgebed en voorbeden

Aandacht voor de collecten

Staande zingen we: Ik geloof in God de Vader – Opwekking 347

We ontvangende zegen van God

Samen zingen: Amen, amen, amen - NLB 415, couplet 3

De voorganger overhandigt de Bijbel aan het dienstdoend kerkenraadslid

Uitleidende muziek.

De tekst van de verkondiging

We hebben een prachtig jaarthema. Een thema wat vooral heel toekomstgericht is. "Hier doen we het voor". Dat is ons jaarthema voor dit seizoen. Een jaarthema wat vragen stelt zoals: "wat doen we?", "Wat beweegt ons om de dingen te doen zoals we ze doen?" En: "wat is het doel van wat we willen, wat willen we daarmee bereiken?". Maar, ... weten waar je naar toe wilt, weten welke weg past bij het doel wat je voor ogen hebt heeft alles te maken met weten waar je vandaan komt, waar je oorsprong ligt, welke, je roots zijn. Iemand zei ooit: "je kunt pas weten waar je naar toe wilt als je ook weet waar je vandaan komt. Vandaar vijf diensten in het kader van ons jaarthema. In elke dienst staat één van de vijf zogenaamde kroonjuwelen centraal. Vijf kenmerken (kroonjuwelen) die in hun onderlinge samenhang aangeven wat het eigene is van onze Vrije Evangelische Gemeenten.

Vandaag de eerste dienst in de reeks van vijf, een dienst rondom het kroonjuweel: "Geloven doen we samen". Een mooi thema in een Avondmaal dienst, immers het avondmaal is de maaltijd van de verbondenheid met God en met elkaar. "Geloven doe je samen" is een kroonjuweel met een dubbele betekenis. Geloven is enerzijds iets wat je samen doet, wat je met elkaar doet, als gemeente beleeft en verbondenheid schept met God en met elkaar. Maar tegelijk heeft geloven ook een heel persoonlijke component: geloven begint met een persoonlijke(geloofs)keuze. Geloven doe je dus samen en is tegelijk ook iets heel persoonlijks. En met die beide kanten van geloven (samen en heel persoonlijk) roept dit kroonjuweel ook de vraag op wat we nou precies geloven. Dat is nog niet zo'n eenvoudige vraag. Wie kan op de achterkant van een lucifersdoosje schrijven wat hij/zij gelooft? Wat is bij alles wat we daarover kunnen zeggen de kern, het hart van ons geloof? Het avondmaal werpt een bijzonder licht op die vraag. Immers het avondmaal is de maaltijd van de verbondenheid met God en met elkaar. En dat is precies de kern van het evangelie! Het gaat in het evangelie om de vraag hoe we verbonden raken met God en van daaruit delen in de beloften van het evangelie. Die verbondenheid ontstaat door de persoonlijke keuze die ieder mens mag maken. Het evangelie roept ons telkens weer op tot die persoonlijke geloofskeuze.

De vraag hoe mensen verbonden raken en verbonden blijven met God en vandaaruit ontvangen wat hen wordt beloofd is de kernvraag in elke religie. En elke religie zegt hetzelfde: om (opnieuw) verbonden te raken met God en met Hem verbonden te blijven, om van alles wat die verbondenheid in de weg staat verlost te worden moet je als mens bepaalde dingen doen of juist nalaten. In het Jodendom gaat het om de offerdienst als weg van verlossing, in de islam om het gehoorzamen aan de vijf plichten van moslims, in het Boeddhisme en het Hindoeïsme om via de weg van reïncarnatie en via het kastensysteem door goed te leven in een steeds hogere kaste te komen om uiteindelijk op te gaan in de eeuwige volmaaktheid, het Nirwana. Bij al die

verschillende religies draait het uiteindelijk steeds om hetzelfde: je moet als men zelf de verbondenheid met God bewerken en in stand houden door wat je doet of juist nalaat.

Vanmorgen klinkt vanuit Romeinen 3 een heel ander geluid, een precies omgekeerde Boodschap. Paulus zegt: je raakt verbonden met God en blijft verbonden met God, niet door van alles wat je zelf moet doen of juist moet nalaten, maar doordat een Ander iets heeft gedaan: Jezus van Nazareth, niet de zoon van Maria en Jozef maar de Zoon van God, de lang beloofde Verlosser heeft aan het kruis alle belemmeringen die er bij ons zijn om verbonden te raken met God en te delen in de beloften van het evangelie weg genomen en in zijn opstanding laten zien dat er dankzij Hem een nieuw leven is waarin we de delen in alles wat God gelooft.

Dat is de kern van wat we geloven: mensen delen in de beloften van het evangelie (vergeving, bevrijding, verzoening, vernieuwing) niet door wat zij zelf moeten doen of nalaten maar om wat Jezus heeft gedaan. Dat noemt de Bijbel hier en op andere plekken "genade". Genade betekent dat je iets ontvangt, niet om wat jij doet, kunt of presteert, maar dat je iets ontvangt omdat, een ander, omdat God in zijn liefde ervoor kiest om je iets te geven zonder dat je daarvoor zelf iets hoeft te doen. En dat maakt dat de verbondenheid met God er is voor ieder mens. Voor Jood en heiden (niet-Jood), zegt Romeinen 3. Immers, als die verbondenheid mogelijk is dankzij de Ander die iets deed en niet door iets wat je zelf(moet) doen, dan is die verbondenheid er dus voor iedereen, die is er uit genade. Genade, zei iemand ooit ik als een cadeau: je krijgt het omdat iemand het je geven wil. En zelf hoef je niets te doen dan alleen maar dat cadeau aannemen en uitpakken. En dat is precies de persoonlijke geloofskeuze die ieder mens mag maken en waar het in dit kroonjuweel om gaat: God biedt aan ieder mens, onvoorwaardelijk het cadeau van de genade aan waardoor we verbonden raken en verbonden blijven. De keuze is aan ons: wij mogen onze hand uitsteken en dit cadeau wat Hij aanbiedt in ontvangst nemen. In het kindermoment tijdens de dienst werd het voorbeeld van een trouwring gebruikt: een kostbaar geschenk wat de ander jou uit liefde aanbiedt. Het enige wat jij hoeft te doen is je hand uitstrekken zodat die ander je dat kostbare geschenk kan geven.

En naast en vanuit die persoonlijke keuze is er ook dat "samen" waar dit kroonjuweel van spreekt. Geloven doe je samen, doe je met elkaar en in verbondenheid met elkaar. Dat is de zegen van de gemeente. En dat "samen" is naast een zegen soms ook een spannend avontuur. Het spannende daarvan beschrijft Paulus in Romeinen 14, het andere gedeelte wat we lazen. In Rome, hoofdstad van het Romeinse rijk, toen het machtigste rijk op aarde woonden mensen vanuit heel verschillende achtergronden en met allerlei daarbij behorende tradities. En die verschillende tradities en achtergronden waren medebepalend voor hoe mensen hun geloof beleefden en daaraan vorm gaven. Paulus gebruikt een voorbeeld wat in de gemeente in Rome heel herkenbaar was: Joden die christen geworden waren en zich bij de gemeente hadden gevoegd maar bepaalde Joodse tradities zoals het houden van bepaalde dagen en het niet eten van bepaald voedsel nog in ere hielden en niet-Joden die die tradities niet kenden en die gebruiken dus niet in ere hielden. Dat soort verschillen vanwege uiteenlopende tradities waren er in allerlei opzichten binnen de gemeente. En steeds is de vraag: hoe ga je binnen de gemeente om met die verschillen en met elkaar? Hoe

kun je (om het met de woorden van ons kroonjuweel te zeggen) samen geloven? Paulus is heel duidelijk in Romeinen 14: geef ruimte aan elkaar! Leg jouw gebruiken die voortkomen vanuit je eigen achtergrond en de daarbij behorende traditie niet op aan anderen. En tegelijk ook: ontzeg je medebroeder of zuster de ruimte niet om vanuit zijn of haar traditie bepaalde keuzes te blijven maken en aan bepaalde rituelen waarde te blijven hechten. Leg elkaar niets op en beperk elkaar niet, zegt Paulus. "Aanvaard elkaar", zegt Paulus. Daarmee bedoelt hij geen gedoogcultuur (we moeten het er maar mee doen) maar een hartelijke en liefdevolle aanvaarding van de ander. "Aanvaard elkaar zoals Christus ons heeft aanvaard" zeg Paulus. Dat is: liefdevol en onvoorwaardelijk. Zo aanvaardden we elkaar in de gemeente. Zo kunnen we samen geloven: niet streven naar allemaal hetzelfde zijn, maar de ander aanvaarden, juist ook in de eigen beleving van zijn of haar geloof en waarin die anders is dan die van jezelf. Wat een mooie uitdaging voor onze gemeente in Zwolle. Kenmerkend voor onze gemeente (en overigens voor veel andere Vrije Evangelische Gemeenten) is dat mensen vanuit verschillende (geloofs)tradities zich voegen in onze kring en vanuit die uiteenlopende tradities en achtergronden ook verschillende keuzes maken. Die verschillen zijn aanwijsbaar in onze gemeente: ouders maken verschillende keuzes in het wel of niet laten dopen van hun kind, mensen maken uiteenlopende keuzes in hoe ze de zondagsrust invullen en wat ze op die dag wel of niet doen. Gemeentelieden beleven de liturgie van onze diensten en de liederen die we zingen heel verschillend en hebben uiteenlopende opvattingen over hoe het zal gaan als Jezus terugkomt en lezen en interpreteren de Bijbel op uiteenlopende manieren. In alle verschillen is steeds de vraag: hoe ben je samen gemeente, hoe kun je samen geloven?

Samen geloven (ons kroonjuweel van vanmorgen) kan alleen door de weg te gaan die Paulus in Romeinen 14 wijst: liefdevolle aanvaarding die ruimte geeft aan de ander. Die weg gaan we, soms al zoekende, ook binnen onze gemeente. De voorbeelden van verschillen die we noemden zijn er binnen onze gemeente zijn er en mogen er zijn. Van hartel! Niet als een soort algemeen gevoel van verdraagzaamheid maar vanuit de diepe overtuiging dat mensen vanuit de persoonlijke keuze om Jezus te volgen op de weg achter Hem aan niet allemaal dezelfde keuzes (hoeven te) maken, dezelfde beleving (hoeven te) hebben en tot dezelfde conclusies (moeten) komen. Op de weg achter Jezus aan gaat het nooit om een uniforme gedragscode maar juist om ruimte voor iedereen voor zijn of haar eigen keuzes. En de verschillen die daardoor ontstaan zijn inderdaad soms spannend maar zijn vooral prachtig en verrijkend. Als we die verschillen kwijtraken winnen we niets maar verliezen we juist heel veel. Dat bedoelt Paulus met de woorden uit Efeze 3 die we lazen. De reikwijdte van de liefde van Jezus ontdekken we alleen samen met alle heiligen, met alle gelovigen. Om iets te proeven van de grootte, de lengte, de breedte en de diepte van de liefde van God zijn alle (!!) gelovigen nodig, ook die gelovigen die hun geloof op een andere manier beleven en invulling geven dan wij dat doen. Die voegen iets toe aan ons geloof en ons kennen van de liefde van Christus. En wij voegen met onze manier van geloven en beleven iets toe aan het geloof van de ander(en). Daarom "geloven we samen". Want onze manier is niet de beste, niet de enig juiste, niet de meest Bijbelse, maar is één van de manieren naast vele andere. Vanuit die houding ontdekken we samen iets van de reikwijdte van de liefde van Christus en de veelkleurigheid van God. Die vieren we samen aan het avondmaal, die dragen we samen uit in de wereld om ons heen. Amen.

Gesprekspunten

n.a.v. dit Kroonjuweel

1. Kun je jouw geloof kort en kernachtig omschrijven? Als iemand jou vraagt: "Wat geloof je nou precies?", wat zeg je dan?
2. Is er in jouw leven sprake van een (aanwijsbaar) moment van persoonlijke geloofskeuze waarin je aangenomen hebt wat God je gaf? Of was dat aannemen van ... een meer geleidelijk proces?
3. Denk eens na over de betekenis van het woord genade. Iemand zei ooit: "Genade krijg je niet door wat je (goed) doet, je verliest het ook niet door wat je fout doet of niet doet."
4. Wat betekenen anderen /de gemeente voor jouw geloof? Op welke manier is dat verrijkend? (of misschien soms ook helemaal niet?)
5. Vind je verschillen in geloofsbeleving mooi? Of soms ook lastig?
6. Leg de boodschap van Romeinen 4 (ruimte bieden aan verscheidenheid) eens naast de praktijk van onze gemeente! Hoe ervaar je de ruimte die er binnen onze gemeente is? Verwarrend, verrijkend, bevrijdend, benauwend?
7. Tijdens een preek laat de spreker merken dat hij het verhaal van Jona niet historisch leest maar meer als een Midrasj, dat is een Joodse vorm van vertellen die veel lijkt op de gelijkenissen van Jezus. Is de ruimte voor deze verscheidenheid er binnen onze gemeente? Of is dit een brug te ver?
8. Een commissie binnen de gemeente organiseert een jubileum-zondag i.v.m. het 80-jaig bestaan van de gemeente: een feestelijk dienst, een gezamenlijke picknick in de natuur, 's middags met elkaar bowlen en als afsluiting ergens dineren. Een aantal gemeenteleden geeft aan dat deze invulling niet aansluit bij hun beleving van de zondag als rustdag. Anderen vinden juist de zondag een ideale dag voor de invulling van het jubileum op deze manier. Hoe moet de commissie reageren?

Dit is deel 1 van 5 brochures die gaan over de kroonjuwelen.
Deze brochure wordt aangeboden door :

**Vrije
Evangelische
Gemeente**
Zwolle